

DERĪBAS MĪLESTĪBA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Pēt. 3:9, 5. Moz. 7:6–9, Rm. 11:22, 1. Jņ. 4:7–20, Jņ. 15:12, 1. Jņ. 3:16.

ATMIŅAS PANTS:

“Jēzus viņam atbildēja: ‘Kas Mani mīl, tas Manus vārdus turēs, un Mans Tēvs to mīlēs, un mēs nāksim pie Viņa un ņemsim pie Viņa mājas vietu’” (Jņ. 14:23).

Daudziem ir mācīts, ka grieķu vārds “agape” attiecas uz mīlestību, kas raksturīga tikai Dievam, savukārt citi mīlestības termini, piemēram, “fileo”, attiecas uz cita veida mīlestību, kas ir nepilnīgāka par “agape”. Daži arī apgalvo, ka “agape” attiecas uz viļņusēju mīlestību, kas tikai dod, bet nekad nesaņem, mīlestību, kas ir pilnīgi neatkarīga no cilvēka atsaukšanās.

Tomēr rūpīga dievišķās mīlestības izpēte Svētajos Rakstos parāda, ka šīs idejas, lai arī izplatītas, ir kļūdainas. Pirmkārt, grieķu valodas vārds “agape” attiecas ne tikai uz Dieva mīlestību, bet arī uz cilvēku mīlestību, dažreiz pat nepareizu cilvēku mīlestību (2. Tim. 4:10). Otrkārt, Svētajos Rakstos uz Dieva mīlestību attiecināti arī citi mīlestību raksturojoši vārdi (ne tikai “agape”!). Piemēram, Jēzus mācīja: “Jo pats Tēvs jūs mīl (“fileo”), tāpēc ka jūs Mani esat mīlējuši (“fileo”)” (Jņ. 16:27). Šeit grieķu “fileo” apzīmē ne tikai cilvēku mīlestību, bet arī Dieva mīlestību pret cilvēkiem; citiem vārdiem, attiecas nevis uz nepilnīgu mīlestības veidu, bet gan uz paša Dieva mīlestību.

Svētie Raksti arī māca, ka Dieva mīlestība nav viļņusēja, bet gan dziļi saistīta, jo Dievam ir svarīgi, vai cilvēki atspoguļo Viņa mīlestību atpakaļ uz Dievu un tālāk uz citiem cilvēkiem.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 11. janvārī.

Dieva mūžīgā mīlestība

Raksti runā skaidri: Dievs mīl visus. Slavenākais Svēto Rakstu pants Jņ. 3:16 pasludina šo patiesību: “Jo Dievs tik ļoti mīlēja pasauli, ka atdeva Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību” (NKJV).

Izlasi Ps. 33:5 un Ps. 145:9. Ko šie panti māca par to, cik tālu sniedzas Dieva laipnība, līdzjūtība un žēlastība? _____

Kāds varētu domāt, ka viņš ir nemīlams vai ka Dievs varētu mīlēt visus citus cilvēkus, tikai ne viņu. Tomēr Bībele konsekventi sludina, ka Dievs mīl katru cilvēku. Nav neviena, kuru Viņš nemīlētu. Un tāpēc, ka Dievs mīl visus, Viņš arī vēlas, lai visi tiktu izglābti.

Izlasi 2. Pēt. 3:9, 1. Tim. 2:4 un Ec. 33:11. Ko šie panti māca par Dieva vēlmi glābt ikvienu? _____

Pants pēc Jņ. 3:16 piebilst: “Jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, lai Tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiktu glābta” (Jāņa 3:17). Ja tas būtu atkarīgs tikai no Dieva, katrs cilvēks pieņemtu Viņa mīlestību un tiktu izglābts. Tomēr Kungs nevienam neuzspiedīs Savu mīlestību. Cilvēki var brīvi to pieņemt vai noraidīt.

Un, lai gan daži to noraida, Dievs nekad nepārstāj viņus mīlēt. Jer. 31:3 Viņš sludina Saviem ļaudīm: “Es tevi mīlēju ar mūžīgu mīlestību, tādēļ Es pret tevi tik uzticīgi esmu saglabājis Savu žēlastību.” Citviet Bībele vairākkārt māca, ka Dieva mīlestība ir mūžīga (skat., piemēram, 136. psalmu). Dieva mīlestība nekad neizsīkst, nekad nebeidzas. Mums to ir grūti saprast, jo mums bieži ir viegli nemīlēt citus, vai ne?

Tomēr, ja mēs kā indivīdi varētu iemācīties piedzīvot šīs mīlestības realitāti, proti, paši iepazīt Dieva mīlestību, cik atšķirīgi mēs dzīvotu un izturētos pret citiem!

Ja Dievs mīl visus, tas nozīmē, ka Viņam ir jāmīl daži diezgan nicināmi cilvēki, jo daži tiešām ir tādi (patiesībā daudzi). Ko Dieva mīlestībai pret šiem cilvēkiem māca mums par to, ka mums būtu jācenšas kontaktēties arī ar viņiem? _____

Derības mīlestība

Bībele bieži attēlo Dieva īpašās mīlestības attiecības ar mums, izmantojot ģimenes vai radniecības metaforas, īpaši līdzības par mīlestību starp vīru un sievu vai labas mātes mīlestību pret savu bērnu. Šīs metaforas sevišķi tiek izmantotas, lai attēlotu īpašās attiecības starp Dievu un Viņa derības ļaudīm. Šīs ir derības mīlestības attiecības, kas ietver ne tikai Dieva mīlestību pret Saviem ļaudīm, bet arī cerības, ka cilvēki pieņems šo mīlestību un mīlēs arī Viņu (un cits citu).

Izlasī 5. Moz. 7:6–9. Ko šie panti māca par saikni starp Dieva derības noslēgšanu un Dieva mīlošo laipnību? _____

5. Moz. 7:9 aprakstīts īpašs mīlestības veids, tādās attiecības starp Dievu un Viņa derības ļaudīm, kas daļēji atkarīgas no tā, vai viņi paliek uzticīgi. Dieva mīlestība nav nosacīta, bet derības attiecības ar Viņa ļaudīm ir.

Vārds, kas 5. Moz. 7:9 tulkots kā “mīlestība” vai “žēlsirdība” (“hesed”), pats par sevi raksturo dievišķās mīlestības derības aspektu (un daudz ko citu). “Hesed” bieži lieto, lai aprakstītu Dieva žēlsirdības, labestības un mīlestības diženumu. Cita starpā “hesed” attiecas uz nelokāmu mīlestību pret otru personu savstarpējās tuvās attiecībās. Tas arī aizsāk šādas attiecības, cerot, ka otra puse parādīs tādu pašu mīlestību.

Dieva “hesed” parāda, ka Viņa laipnība ir ārkārtīgi uzticama, nelokāma un noturīga. Tomēr tajā pašā laikā “hesed” labumu saņemšana ir atkarīga no Viņa tautas vēlmes paklausīt un kopt šīs attiecības no savas puses (skat. 2. Sam. 22:26, 1. Ķēn. 8:23, Ps. 25:10, Ps. 32:10, 2. Laiku 6:14).

Dieva nelokāmā mīlestība ir visu mīlestības attiecību pamatā, un mēs nekad nevarētu līdzināties šai mīlestībai. Dievs ne tikai dāvāja mums eksistenci, bet Kristū labprātīgi ziedoja Sevi mūsu dēļ. “Nevienam nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem” (Jņ. 15:13). Nav šaubu, vislielākā Dieva mīlestības izpausme tika atklāta, kad Kungs “pazemojās, kļūdams paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei” (Fil. 2:8).

Kādi ir veidi, kā jūs varat pastāvīgi paturēt savās domās Dieva mīlestības realitāti? Kāpēc ir svarīgi to darīt? _____

Attiecības ar nosacījumiem

Dievs sauc un aicina ikvienu cilvēku ciešās mīlestības attiecībās ar Viņu (sk. Mt. 22:1–14). Pienācīga atbilde uz šo aicinājumu ir saistīta ar paklausību Dieva pavēlei mīlēt Dievu un citus (sk. Mt. 22:37–39). Tas, vai cilvēks bauda priekšrocības, ko sniedz šīs attiecības ar Dievu, ir atkarīgs no tā, vai cilvēks nolemj pieņemt vai noraidīt Viņa mīlestību.

Izlasi Hoz. 9:15, Jer. 16:5, Rm. 11:22 un Jūdās 21. Ko šie teksti māca par to, vai Dieva mīlestības labumus var noraidīt (vai pat zaudēt)? _____

Šajos un citos tekstos Dieva mīlestības attiecību priekšrocību baudīšana vairākkārt tiek attēlota kā atkarīga no cilvēka atbildes reakcijas uz Viņa mīlestību. Tomēr mums nevajadzētu pieļaut kļūdu, domājot, ka Dievs kādreiz tiešām pārstāj kādu mīlēt. Kā mēs redzējam, Dieva mīlestība ir mūžīga. Un, lai gan Hoz. 9:15 ir ietverts Dieva teiktais par Saviem ļaudīm: “Es (..) neparādīšu viņiem turpmāk nemaz vairs mīlestības”, ir svarīgi atcerēties, ka vēlāk tajā pašā grāmatā Dievs saka par Savu tautu: “Es viņus labprāt mīlēšu” (Hoz. 14:4). Hoz. 9:15 nevar nozīmēt, ka Dievs pilnībā pārstāj mīlēt Savu tautu. Drīzāk tas attiecas uz kāda noteikta aspekta vai ieguvuma nosacītību mīlestības attiecībās ar Dievu. Un tas, kā mēs atbildam uz Viņa mīlestību, ir ļoti svarīgi, lai šīs attiecības turpinātos.

“Kam ir Mani baušļi un kas viņus tur, tas Mani mīl; bet, kas Mani mīl, to Mans Tēvs mīlēs un Es to mīlēšu un tam parādīšos” (Jņ. 14:21). Tāpat Jēzus Saviem mācekļiem sludina: “Jo pats Tēvs jūs mīl, tāpēc ka jūs Mani esat mīlējuši un esat nākuši pie ticības, ka Es esmu izgājis no Tēva” (Jņ. 16:27).

Šie un citi teksti māca, ka tas, vai cilvēks saglabās ieguvumus no glābjošām attiecībām ar Dievu, ir atkarīgs no tā, vai mēs pieņemam Dieva mīlestību (kas ietver arī gatavību būt šīs mīlestības nesējiem). Un atkal jāpasvītro: tas nenozīmē, ka Dieva mīlestība kādreiz beidzas. Drīzāk – kā mēs nevaram liegt saulei spīdēt, bet varam norobežoties no saules stariem, tāpat mēs neko nevaram darīt, lai apturētu Dieva mūžīgo mīlestību, lai gan varam noraidīt attiecības ar Dievu un tādējādi nošķirt sevi no tā, ko šīs attiecības piedāvā, īpaši no mūžīgās dzīvības apsolījuma.

Kā cilvēki var piedzīvot Dieva mīlestības realitāti neatkarīgi no tā, vai viņi tai atsaucas vai ne? Piemēram, kā dabas pasaule (pat pēc grēkā krišanas) mums atklāj Viņa mīlestību? _____

Žēlsirdība zaudēta

Dieva mīlestība ir mūžīga un vienmēr nepelnīta. Tomēr cilvēki to var noraidīt. Mums ir iespēja pieņemt vai noraidīt šo mīlestību, bet tikai tāpēc, ka Dievs mūs labprātīgi mīl ar Savu pilnīgo, mūžīgo mīlestību, lai arī ko mēs darītu (Jer. 31:3). Mūsu mīlestība uz Dievu ir atsaukšanās tam, kas mums jau ir dots, pirms mēs to esam lūguši.

Izlasi 1. Jņ. 4:7–20, īpašu u uzmanību pievēršot 7. un 19. pantam. Ko tas mums stāsta par Dieva mīlestības prioritāti? _____

Dieva mīlestība vienmēr ir pirmajā vietā. Ja Dievs mūs nemīlētu pirmais, mēs nevarētu Viņu milēt pretī. Lai gan Dievs mūs radīja ar spēju milēt un būt milētiem, Dievs pats ir visas mīlestības pamats un avots. Tomēr mums ir izvēle, vai mēs to pieņemsim un pēc tam atspoguļosim savā dzīvē. Šī patiesība atklāta Kristus līdzībā par nepiedošo kalpu (sk. Mt. 18:23–35).

Šajā līdzībā mēs redzam, ka kalps nekādi nevarēja atmaksāt to, ko bija kungam parādā. Saskaņā ar Mateja 18. nodaļu kalps savam kungam bija parādā 10 000 talantu. Viens talants bija apmēram seši tūkstoši denāriju. Un viens denārijs bija tas, ko vidējam strādniekam maksātu par vienu darba dienu (sal. ar Mt. 20:2). Tātad, lai nopelnītu vienu talantu, vidēji strādniekam būtu vajadzīgas 6000 darbadienu. Pieņemsim, ka gadā var nostrādāt 300 dienu, tādējādi nopelnot 300 denārijus gadā. Tātad vidusmēra strādniekam būtu nepieciešami aptuveni divdesmit gadu, lai atmaksātu vienu talantu, kas sastāvēja no 6000 denārijiem ($6000 / 300 = 20$). Lai nopelnītu 10 000 talantu, vidējam strādniekam būtu jānostrādā 200 000 gadu. Īsāk sakot, kalps nebūtu varējis atmaksāt šo parādu. Par laimi, kungs izjuta līdzjūtību pret savu kalpu un labprātīgi atlaida milzīgo parādu.

Tomēr, kad šis kalps, kuram tika piedots, atteicās piedot kādam no saviem kolēģiem daudz mazāko 100 denāriju parādu un lika viņu parāda dēļ ieslodzīt cietumā, kungu pārņēma dusmas un viņš atcēla savu žēlsirdīgo lēmumu. Kalps zaudēja sava kunga mīlestību un piedošanu. Lai gan Dieva līdzjūtība un žēlsirdība nekad neizsīkst, cilvēks var arī noraidīt vai pat zaudēt Dieva līdzjūtības un žēlsirdības priekšrocības.

Padomā, kas tev ir piedots un ko tev maksāja tas, ka Jēzus tev piedod. Ko tam vajadzētu atklāt par piedošanu citiem cilvēkiem? _____

Bez maksas saņēmuši, bez maksas dodiet

Kā kalps līdzībā nekad nevarētu atmaksāt parādu savam kungam, tā mēs nekad nevaram atmaksāt Dievam. Mēs nekad nevarētu nopelnīt Dieva mīlestību. "Dievs Savu mīlestību uz mums pierāda ar to, ka Kristus par mums miris, kad vēl bijām grēcinieki" (Rm. 5:8). Kāda apbrīnojama mīlestība! Kā teikts 1. Jņ. 3:1: "Redziet, kādu mīlestību Tēvs mums ir parādījis, ka tiekam saukti Dieva bērni."

Tomēr tas, ko mēs varam un ko mums vajadzētu darīt, ir atspoguļot Dieva mīlestību citiem, cik vien iespējams. Ja mēs esam saņēmuši tik lielu līdzjūtību un piedošanu, cik daudz vairāk mums vajadzētu apveltīt citus ar līdzjūtību un piedošanu! Atcerieties, ka kalps zaudēja sava kunga līdzjūtību un piedošanu, kad nespēja to savam kolēģim. Ja mēs patiesi mīlam Dievu, mēs atspoguļosim Viņa mīlestību tālāk.

Izlasī Jņ. 15:12, 1. Jņ. 3:16 un 1. Jņ. 4:7–12. Ko šie panti māca par saikni starp Dieva mīlestību, mūsu mīlestību uz Dievu un mīlestību uz citiem? _____

Uzreiz pēc Jņ. 15:12 Jēzus saviem mācekļiem teica: "Jūs esat Mani draugi, ja jūs darāt visu, ko Es jums pavēlu" (Jāņa 15:14). Un ko Jēzus viņiem pavēlēja? Cita starpā Jēzus pavēlēja viņiem (un mums) mīlēt citus, tāpat kā Viņš tos mīlēja. Šeit un citur Kungs mums pavēl mīlēt Dievu un mīlēt citam citu.

Īsāk sakot, mums jāatzīst, ka mums ir piedots bezgalīgs parāds, tāds, kuru mēs nekad nevaram atmaksāt, parāds, kas par mums ir samaksāts tikai pie krusta. Tāpēc mums ir jāmīl un jāslavē Dievs un jādzīvo ar mīlestību un žēlastību sirdī pret citiem. Kā māca Lk. 7:47, kam daudz piedots, tas daudz mīl, bet "kam maz piedod, tas mīl maz". Un kurš gan no mums neapzinās, cik daudz tiešām ir piedots?!

Ja mīlēt Dievu nozīmē, ka mēs mīlam citus, mums steidzami jādalās vēstījumā par Dieva mīlestību gan vārdos, gan darbos. Mums ir jāpalīdz cilvēkiem viņu ikdienas dzīvē šeit un tagad, kā arī jācenšas būt par Dieva mīlestības kanāliem un jānorāda cilvēkiem uz To, kurš viņiem piedāvā mūžīgās dzīvības apsolījumu jaunās Debesīs un uz jaunas zemes – tā būs pilnīgi jauna radītā pasaule, atšķirīga no šīs pasaules, kas ir tik sabojāta un grēka un nāves izpostīta Dieva mīlestības noraidīšanas dēļ.

Kādus konkrētus soļus jūs varat spert, lai mīlētu Dievu, mīlot citus? Ko jūs varētu darīt šodien un turpmākajās dienās, lai parādītu cilvēkiem Dieva mīlestību un (galu galā) aicinātu viņus izbaidīt, ko nozīmē mūžīgās dzīves apsolījums? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Ceļš pie Kristus” nodaļu “Lūgšanas augstā priekšrocība” (93.–104. lpp.).

“Savas vajadzības, savus priekus, savas bēdas, savas rūpes un nedrošību vienmēr nes Dieva priekšā. Tu nevari Viņu apgrūtināt, tu nevari Viņu nogurdināt. Viņš, kurš skaita tavas galvas matus, nav vienaldzīgs pret savu bērnu vajadzībām. “Jo tas Kungs ir žēlsirdīgs un apžēlotājs.” (Jēk. 5:11) Mūsu bēdas un pat to izteikšana vienmēr skar Viņa mīlošo sirdi. Nodod Viņam visu, kas mulšina prātu. Dievam nekas nav par lielu vai smagu, jo Viņš uztur pasaules, Viņš valda pār visu, kas notiek Visumā. Un nekas, kas saistās ar mūsu mieru, nav par mazu, lai Viņš to atstātu neievērotu. Mūsu piedziņojumos nav tik tumšas nodaļas, ko Viņš nevarētu izlasīt, nav tik lielu sarežģījumu, ko Viņš nevarētu atrisināt. Vismazākajam no Viņa bērniem nevar notikt nekāda nelaime, dvēseli nevar mocīt rūpes vai ielīksmot prieks, neviena sirsnīga lūgšana nevar izlauzties no lūpām, ko neievērotu mūsu Debesu Tēvs vai uz ko Viņš tūlīt neatsauktos. “Viņš dziedē salauztas sirdis un remdē ļaužu sāpes.” (Psalmi 147:3) Sakari starp Dievu un ikvienu cilvēku ir tik nopietni un pilnīgi, it kā nebūtu nevienas citas būtnes virs zemes, kurai arī vajadzīga Viņa modrā gādība, nevienas citas dvēseles, par kuru Viņš nodevis savu mīļoto Dēlu.” (Elena Vaita “Ceļš pie Kristus” 100., 101. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pakavējieties pie iepriekš minētā teikuma: “Sakari starp Dievu un ikvienu cilvēku ir tik nopietni un pilnīgi, it kā nebūtu nevienas citas būtnes virs zemes, kurai arī vajadzīga Viņa modrā gādība, nevienas citas dvēseles, par kuru Viņš nodevis Savu mīļoto Dēlu.” Kādu mierinājumu tas jums sniedz, un kā jums vajadzētu dzīvot, zinot Dieva tuvumu jums un Viņa rūpes par jums? Kā jūs varat iemācīties dzīvot ar šī brīnišķīgā solījuma realitāti? Iedomājieties, ja jūs katru dienu varētu tam patiesi noticēt.

2. Kā jūs izprotat Ps. 103:17, 18, ņemot vērā šīs nedēļas stundu? Ko tas atklāj par to, ka Dieva mīlestība ir mūžīga un tomēr ieguvumi no attiecībām ar Dievu ir atkarīgi no tā, vai mēs pieņemam Viņa mīlestību?

3. Kā šīs zināšanas ietekmē jūsu attiecības ar Dievu? Kā tās ietekmē to, ko jūs domājat par citu bēdām?